

നിർവൃതി

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

നിർവൃതി

ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

താളിലക്കം

2020

പേര്: നിർവൃതി

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: ഖണ്ഡകാവ്യം

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

നിർവൃതി - ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ഒന്ന്

എങ്കിലെന്നോടു നീയത്രമേലാർദ്രയാ-
 ണെങ്കിൽ, നിനക്കിതാ നേരേന നന്മ ഞാൻ.
 ഇപ്പത്തു നീണ്ട സംവത്സരമാശയ്ക്കു
 തൽപമൊരുക്കിത്തളർന്ന മൽജജീവനെ,
 ഇന്നെങ്കിലുമൊന്നു വിശ്രമിപ്പിക്കുവ-
 നന്നിയല്ലോ നീ- കൃതാർത്ഥനാസ്തിർന്നു ഞാൻ!
 കൈക്കൊള്ളുകോമനേ, മുറ്റമാതമാർത്ഥത-
 യുൾക്കൊള്ളു മീ മൽക്കൃതജ്ഞതാശംസ നീ.
 നീ തന്നൊരാശംസുമങ്ങൾ സമസ്തവും
 നീതന്നെയെന്നു മടക്കി വാങ്ങിയ്ക്കേണേ!
 ലോകത്തിൽ മേലിലെന്നിയ്ക്കവയിങ്കൽനി-
 നേകമധുരസ്മരണമാത്രം മതി-
 പോര, ഞാനർത്ഥിപ്പതന്ത്ര്യായമല്ലെങ്കി-
 ലാരോമലേ, നിന്നരികിലിന്നിങ്ങനെ,
 സല്ലാപലോലനായൽപനേരംകൂടി-
 യല്ലസിച്ഛിടാനമുണ്ടെനിക്കൊഗഹം.
 സമ്മതം മുളലാലിന്ദ്രധനുസ്സൊന്നു
 സഞ്ജനിപ്പിക്കുകെന്മോഹമേഘത്തിൽ നീ!

രണ്ട്

ചൊല്ലിത്തന്നേവം-ഞൊടിക്കുള്ളി,ലോമലിൻ
 ചില്ലിക്കൊടികൾ ചുളിഞ്ഞതായ്ക്കണ്ടു ഞാൻ.
 പേശലനിലനേത്രങ്ങളിൽ ജ്വാലകൾ
 വീശ്രമഹങ്കാരമൽപാൽപമങ്ങനെ,
 കേട്ടുകെട്ടൊന്നോടടങ്ങി,യനഭാവ-
 പുഷ്ടി വർഷിയ്ക്കും സഹതാപവൃഷ്ടിയിൽ!
 എന്നിട്ടുമത്യന്തരൂക്ഷമാം കൺമുന-
 യെന്നിൽത്തറച്ചൊട്ടൊഴിഞ്ഞുനിന്നാളവൾ.
 ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും നടു-

ക്കാവിധം തത്തിത്രസിച്ഛിതെൻ മാനസം.
 ഒറ്റയ്ക്കൊരൊറ്റനിമേഷത്തൊടമ്മട്ടു
 പറ്റിപ്പിടിച്ചു കിടപ്പു മൽസർവ്വവും
 ഭാഗ്യം!-ജയിച്ചു ഞാൻ!-രക്തത്തുടുത്തു-
 പ്പേൽക്കുമറായ് വീണ്ടുമെൻകവിൾത്തട്ടുകൾ.
 ഒന്നമില്ലെങ്കിലുമെന്നത്യവാഞ്ചിത-
 മിന്നു പാഴാകാതിരുന്നവല്ലോ, മതി!
 തോളോടുതോൾ ചേർന്നു, സല്ലപിച്ചിടങ്ങളിർ-
 നീലശിലാതലത്തിന്മേലനാകലം,
 ഒന്നിച്ചിരിക്കാമെന്നിടമെൻപ്രാണനാം
 പൊന്നോമലാൾക്കും-ജയിച്ചു ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ!
 ഇത്രയും കാലം സഹിച്ച ജീവവ്യഥ-
 യ്ക്കത്രയ്ക്കുചിതമി പ്രത്യുഷധാമൃതം.
 പ്രത്യഹം നിന്നെത്തപസ്സുചെയ്തെങ്കിലും
 പ്രത്യക്ഷയാകാതിരുന്നില്ലൊടുവിൽ നീ!
 സ്വർഗ്ഗമെൻ മുന്നിൽത്തൂറന്നു കാണിക്കുവാൻ
 സ്വപ്നോപമം നീയണഞ്ഞു സുദിനമേ!
 ആസ്വദിക്കട്ടെ ഞാനാകണമിന്നു നീ-
 യാർദ്രയായേകമിദ്രിവ്യസുധാമൃതം.
 ആരറിയുന്നതൊടുങ്ങാതിരിക്കുകി-
 ല്ലീ രാത്രികൊണ്ടിപ്രപഞ്ചമെ,നോമനേ!....

മൂന്ന്

ചക്രവാളത്തിലകലെപ്പടിഞ്ഞാറു
 പൊൽക്കതിർപ്പുകൾ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടങ്ങനെ,
 ചന്ദ്രകലയും ചരമദിനേശനും
 മന്ദഹസിയ്ക്കും മണിത്താരകകളും,
 ഒന്നിച്ചുനഗഹി,ച്ചാകർഷകാഭമായ്
 മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പൊന്മുകിൽ മാതിരി,
 ഏതോമഹിതപരിവർത്തനമെന്റെ
 ചേതന ചുംബിച്ചു-മറ്റൊരാളായി ഞാൻ!
 നിർമ്മലേ, നിന്മനം നേടിയകാരണം
 മന്മനമാടുന്നു ഗന്ധർവ്വനർത്തനം.

മായികസ്നേഹോജ്ജ്വലാനനേ, മോഹനേ,
 മാമകപ്രാണനം പ്രാണനാമോമനേ,
 എന്നോടു നിന്നുഭാവമിതോർക്കുമ്പോ-
 ടെന്നെയുംകൂടി മറന്നുപോകുന്നു ഞാൻ!
 സൂര്യസ്തമനവും, ചന്ദ്രോദയവും, മ-
 ത്താരപ്രഭയ്യം, വലാഹകദീപ്തിയും,
 ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയിണക്കി നിർത്തിടുനി-
 തിന്നിതാ, നിൻ മനോഭാവപ്രകടനം.
 ആവേശകോൽക്കടമായാത്മകാഭമാ-
 മാ വലയത്തിനകത്താണു നിൽപ്പു ഞാൻ.
 ദൂരസാമീപ്യങ്ങളില്ലിതിൽ, സർവ്വവും
 ചേരുന്നിതെന്നിൽ-ഞാനാവിധമെന്തിലും!
 ഈ മഹൽസ്വർഗ്ഗമിതാത്മാവിനുള്ളതാ-
 ണോമനേ, മാംസമകന്നു മറയണം.
 ഏകനിമേഷമിതിൻ നിണ്ടുനിൽപാണു
 നാകം-നിരുപമേ, നിർവൃതിയാണു മേ!
 ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു നാം-മോദവും ഭീതിയും
 ചേർന്നു, നിൽക്കുന്നിതെൻ മാറോടു ചേർന്നു നീ! ...

നാല്

ചുറ്റും കുളുർക്കൈക്കുറുമൊഴിമുല്ലകൾ
 മുറ്റി മൊട്ടിട്ടൊരി ശ്യാമളകാനനം,
 കോകിലാലാപത്തിലാകമാനം സദാ
 കോരിത്തരിക്കിലും കേവലം നിർജ്ജനം.
 കാലമോ,കാമുകർക്കേറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട
 കാമദഹേമന്തകാന്തസായന്തനം.
 തൈമണിത്തെന്നലിൻ സൗരഭ്യസാന്ദ്രമാം
 കൈ മെയ് മറന്നുള്ള മംഗളാലിംഗനം-
 എന്തി,നല്ലെങ്കി,ലിക്കാടും മലയുമ-
 ല്ലെത്തും നവീനം-പരം മനോമോഹനം!
 ചെന്നിരിക്കാമാശ്ശിലാതളിമത്തിങ്ക-
 ലൊന്നിച്ചതോൾ ചേർന്നിനി നമുക്കോമനേ!
 കാരകന്നാദിത്യകാന്തിയാറാടിയ

താരാപഥംപോൽത്തെളിഞ്ഞിതിന്നെൻ മനം.
 കാല്ലത്തു തൈമണിക്കാറ്റിൽ പുനീരലർ-
 പോലതാടുന്തു ചിരിച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ.
 പിന്നിലകലെക്കിടപ്പു വെറുങ്ങലി-
 ച്ചെന്നോടെയെൻ ഭ്രതകാലനിരാശകൾ!
 മുള്ളാണു നീളെ നിറഞ്ഞു കിടപ്പതു
 മുല്ലമലരല്ല ജീവിതപ്പാതയിൽ.
 ആവശ്യമെന്തെന്നിരിക്കുമട്ടിലായതി-
 ലാവേശപൂർവ്വം പരിഭവിച്ചിടുവാൻ?

അന്നതു ചൊന്നെങ്കി,ലന്നിതു ചെയ്തെങ്കി-
 ലന്നതു നേടാ,നതന്നു നഷ്ടപ്പെടാൻ,
 ഒത്തീടുമായിരുന്നെന്നുള്ള ചിന്തയേ
 ചിത്തത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു ഞാൻ!
 മോഹിച്ചു ഞാനിത്രകാലവു,മെങ്കിലും
 സ്നേഹമെന്നോടവൽക്കണ്ടായിരുന്നുവോ?
 ഏവമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ-വെറുക്കാൻ-
 മാവാമവൾക്കതേമട്ടിലെന്നെ സ്വയം.
 ആർക്കുസാധിക്കും പറയാ,നതൊന്നുമി-
 ന്നോർക്കുവാനിപ്പോളൊരുവെടുന്നില്ല ഞാൻ.
 ആകയാ,ലാവക യാതൊന്നുമോർക്കുവാൻ
 പാകാതിരിപ്പതാണേറ്റുവുമുത്തമം!
 ഒക്കയുമ്പോട്ടെ-കവിളിൽ കവിൾ ചേർത്തു
 നിൽക്കുന്നിതിങ്ങിതാ ഞാനുമെൻ പ്രാണനം! ...

അഞ്ച്

കർമ്മോക്തികളിൽ പരാജിതനാകുന്ന-
 തിമ്മന്നിൽ ഞാൻ മാത്രമാണോ, നിനയ്ക്കുകിൽ?
 എന്തി,നെല്ലാവരും യതിപ്പു തീവ്രമാ-
 യെന്തിലു,മെന്നാൽ ജയിക്കുവോരാതെൽ?
 സല്ലപിപ്പു ഞങ്ങളൊന്നിച്ചിരുന്ന, ഞാ
 നല്ലീ ജഗത്തിലവരിലും ഭാഗ്യവാൻ?
 അന്യലോകങ്ങൾ നവീനനഗരങ്ങ-

ഇന്ദ്രനശോഭങ്ങൾ കണ്ടുകണ്ടങ്ങനെ,
 പൊന്നിൻ ചിറകടിച്ചെന്നത്തരാത്മാവു
 പൊങ്ങിപ്പറന്നുപോംപോലെ തോന്നുന്നു മേ!
 രണ്ടുവശത്തും പ്രപഞ്ചമിറച്ചാർത്തു-
 കൊണ്ടു കുതിക്കെ, ഞാൻ ചിന്തിക്കയാണിദം:-
 യത്നം, പതനം, പരാജയം - പിന്നെയും
 യത്നം-സഹനസമരമിതളുതം!
 കർമ്മപ്രപഞ്ചം കുതിപ്പു മുന്നോട്ടു, നി
 കണ്ണൊന്നയയ്ക്കുകാക്കർമ്മസമാഹ്ണിയിൽ.
 നിർവൃഹിക്കപ്പെട്ടതായ നിസ്സാരവും
 നിർവൃഹിക്കപ്പെടാത്തുള്ള നിസ്സീമവും;
 ഇന്നത്തെയാീ വർത്തമാനവു,മാശതൻ
 പൊന്നൊളി പൂശി മറഞ്ഞൊരാഭ്രതവും;
 തമ്മിലെന്നിട്ടൊന്നു താരതമ്യം ചെയ്തു
 നിർണ്ണയിച്ചാലുമവയ്ക്കുമന്തരം.
 സ്നേഹിക്കുമെന്നമാത്മാർത്ഥമായി വിശ്വ-
 മോഹിനിയെന്നെ,യെന്നാശിച്ചിരുന്നു ഞാൻ.
 ഇല്ല പരിഭവം തെല്ലും,മെത്തി,ന്നിതാ
 സല്ലപിപ്പു ഞങ്ങൾ-ഭാഗ്യവാനല്ലി ഞാൻ!

ആറ്

എന്തു കൈയും തലച്ചോറുമാണൊന്നിച്ചു
 സന്തതം ചേർന്നു പോയിട്ടുള്ളതുഴിയിൽ?
 എന്തു മനസ്സിനൊത്തിട്ടുണ്ടിണക്കുവാൻ
 ചിന്തയോടൊന്നിച്ചുതന്നെ സംരംഭവും?
 എന്തു കർമ്മം വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ടതിൻ
 ചിന്താശതങ്ങൾതൻ പൂർണ്ണരൂപങ്ങളെ?
 ഹന്ത, മാംസത്തിൻ യവനികാബാധവി-
 ട്ടുന്താത്മശക്തി നിന്നിട്ടുണ്ടവനിയിൽ?
 ഞങ്ങളോന്നിച്ചിരിക്കുന്നു, നെടുവീർപ്പു
 പൊങ്ങിയുലയുന്നിതോമലിൻ മാർത്തടം.
 ഒന്നല്ലൊരായിരം രത്നകിരീടങ്ങൾ
 മന്നിലുണ്ടെത്തിപ്പിടിക്കുവാനൊക്കുകിൽ:

എന്തിനവയും ചുമന്നു നിന്നിട്ടു, ചെ-
 നന്ത്യത്തിൽ വിസ്മൃതിക്കുള്ളിലടിയുവാൻ!
 പത്തുവരിക, ഉടങ്ങിയവയില-
 ത്യത്തമരാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ ജീവിതം.
 അസ്ഥികൾകൊണ്ടു പടുത്തുള്ളൊരദ്രിത-
 നനഗഭാഗത്തൊരു ചഞ്ചൽപ്പൊൻകൊടി-
 എന്തെന്നോ?-വാൾത്തലച്ചൊരിത്തീപ്പൊരി
 ചിന്തിയോരുഗഭാഗിമവിക്രമം
 എന്തവൻ നേടി?-വെറുമൊരു കാറ്റുവ-
 ന്നന്തിയാൽ വീഴുമൊരു വെറും ചെങ്കൊടി!
 കൂട്ടക്കൊലയിൽ വിറയ്ക്കാത്തൊരക്കരം
 കൂട്ടൊന്നുമില്ലാതെടുത്തുപോയപ്പഴയിൽ.
 ചാരം, സമസ്തവും ചാരം, ചിരിക്കുന്നു
 ചാരെ ശ്യാഗാനം-കുതിക്കുന്നു ജീവിതം!
 സമ്മതിക്കാതിരിക്കില്ലിവ,രൻ നർമ്മ-
 സല്ലാപമാണിവയെക്കാളുമുത്തമം! ...

ഏഴ്

വ്യർത്ഥമീ യത്നമിക്കാണന്നവയ്ക്കൊക്കെ-
 യർത്ഥമെന്തൊ, ഞൊന്നു ചൊല്ലിത്തരൂ, കവേ!
 സംഗീതസാരമായ് സ്പന്ദിപ്പതല്ലി, ഹാ,
 മംഗളാത്മൻ, ഭവൽദിവ്യമസ്തിഷ്ഠകം?
 ഞങ്ങളുദവികുന്നവമാത്രമാ-
 ണങ്ങു വർഷിപ്പതി വാങ്മയധാരയിൽ,
 അന്തരാത്മാവിലങ്ങൊത്തുപുൽകുന്നൊരാ-
 സ്സന്ദരവസ്തുക്കളൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ,
 വിട്ടിട്ടുപോകമാ മായികമുദ്രകൾ
 പടുന്തലിൽക്കോർത്തു മാല തീർപ്പു ഭവാനും.
 അർത്ഥവും വാക്കും കരംകോർത്തു സംഗീത-
 തൽപത്തിലങ്ങിരുത്തുന്നൂ യഥോചിതം;
 ഈ മഞ്ജുനീലശിലാതലത്തിങ്കലെ-
 നോമലും ഞാനും ലസിക്കുന്നമാതിരി!
 അൽപമേതാണ്ടൊരു സാരവത്താണ,ത-

ല്ലത്യന്തമാണതിൻ പ്രാധാന്യമോർക്കുകിൽ.
 എന്നാലഖിലരുമാശിച്ചു യത്തിപ്പൊ-
 രന്നിധി കൈവശം നേടിവെച്ചോ ഭവാനു?
 ദീനൻ, ദരിദ്ര, നകാലവാർദ്ധക്യവാ-
 നാണവരപ്പോൽ ഭവാനും മഹാമതേ!
 കഷ്ടമൊരൊറ്റവരിയെങ്കിലുമൊന്നു
 കത്തിക്കുറിക്കാത്ത ഞങ്ങളെക്കാട്ടിലും,
 എന്തെന്തു മേന്മയ്ക്കു പാത്രവാനായ് ഭവാനു?
 ഹന്ത, വിഹലം, വിഹലം സമസ്തവും!-
 ഈ നർമ്മസല്ലാപമെന്നാ,ലന്ദ്രതി-
 യാണെന്നിയ്ക്കേകുന്ന, താസ്വദിക്കട്ടെ ഞാനു!! ...

എട്ട്

ശിൽപതന്ത്രജ്ഞ, ഭവൽ സിദ്ധിയും വെറും
 സ്വപ്നം-ജയിച്ചതില്ലെങ്ങും പരീക്ഷയിൽ.
 അക്കലാലക്ഷ്മിയ്ക്കിടമയായ് ജീവിതം
 മുക്കാലമർപ്പിച്ചുപതിച്ചു ഭവാനു.
 മന്ദാക്ഷലോലയായ്പ്പന്തടിച്ചുകൊണ്ടു
 മന്ദസ്മിതംചെയ്തു നിൽപ്പു തിലോത്തമ.
 തർപ്പിച്ചു തൻജീവരക്തം മുഴുവനും
 കൽപനാതീതമാശ്ശിൽപത്തിനായ് ഭവാനു.
 എന്നാലതിൻ നേർക്കു കണ്ണൊന്നെറിഞ്ഞിട്ടു
 പിന്നെയും ഞങ്ങൾ തിരിപ്പു ശിരസ്സുകൾ;
 അപ്പുഴവക്കിൾക്കടത്തുവള്ളത്തിലു-
 ള്ളപ്പെൺകിടാവിനെ നോക്കി രസിക്കുവാനു!
 അത്രനിസ്സാരമാം സിദ്ധിയിൽസംതൃപ്തി
 ചിത്തത്തിലങ്ങയ്ക്കു തോന്നുമോ?-തോന്നുകിൽ,
 എന്നാത്മവാഞ്ഛിതം സാധിച്ചതായ ഞാനു
 പിന്നെപ്പരിതപ്തനായിച്ചമയുമോ? ...
 ഗായക, സന്തതാലാപത്തിലങ്ങത-
 നായുസ്സു പാടേ നരച്ചിട്ടുമിപ്പൊഴും,
 കഷ്ടമിന്നേകസുഹൃത്തിൽനിന്നങ്ങയ്ക്കു
 കിട്ടിയിട്ടുള്ളതീയാശംസ മാത്രമോ?

”ഗന്ധർവ്വനെപ്പോലെ പാടു,മാ വീണയിൽ
ബന്ധുരഗാനം തുളുമ്പിയ്ക്കുമാ മഹാൻ!
എങ്കിലും നാളത്തെ ലോകം മതിക്കുന്ന-
തെന്തെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞിടാം സ്പഷ്ടമായ്.
ഗാനകലയിലക്കാലഗതിക്കൊത്തു
നൃനമനെയും പല പരിവർത്തനം!”
ഞാനും പറയാ,മതേ,വിസ്മൃതനെന്ന
ഗാനാത്മകൻ ഭവാൻ നാളെ, മഹാമതേ!
ഞാനുമെന്യഃവനം നൽകീ-നിരാശയി-
ല്ലാനുമല്ലീ പകരം ലഭിച്ചു മേ!
സല്ലപിപ്പു ഞങ്ങൾ-ഞാനുമെന്നോമലും-
നല്ലതു, നിങ്ങളേക്കാട്ടിൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ!! ...

ഒൻപത്

ആർക്കുസാധിക്കും നമുക്കു വേണ്ടുന്നതി-
 ലേറ്റവുമുത്തമമിന്നതെന്നോതുവാൻ?
 ഈ നർമ്മസല്ലാപരംഗം മതി-യിതാ-
 ന്നാനന്ദരംഗം-മഹൽസ്വർഗ്ഗമണ്ഡപം.
 ഇങ്ങുവെച്ചിങ്ങുവെച്ചാസ്വദിക്കട്ടെയി
 മംഗലാപാംഗിതൻ മാധുരിയൊക്കെ ഞാൻ.
 ഏകനിമേഷമിതിൻ നീണ്ടുനിൽപാണു
 ലോകം പുകഴ്ന്ന നാകം- വിജയി ഞാൻ!
 ഇല്ല പരലോകചിന്തയ്ക്കുണപോലു-
 മില്ലിടമീയന്ത്യസല്ലാപവേദിയിൽ
 ആസ്വാദനം, വെറുമാസ്വാദനം മാത്രം-
 മാത്രയിച്ചാണിതിൻ സർവ്വസാഹല്യവും! ...

പത്ത്

ഇല്ല കളയാനൊരു നിമേഷംപോലു-
 മല്ലല്ലിതെ, നാക്കുമയേ മറന്നു ഞാൻ!
 ഇത്രയും നേരമായിട്ടുമൊരക്ഷരം
 ശബ്ദിക്കുവാനൊന്നൊരുങ്ങിയിട്ടില്ലിവൾ!
 മൗനം-നതാനനം, വിഹ്വലാലോകനം.
 യൗവനത്തിങ്കൽ നാം നോക്കുന്നു ചുറ്റിലും
 നിർവ്വ്യാണദത്തിൽ മിഴിയുറപ്പിക്കുവാൻ.
 ആയതുക്കണ്ടത്തിയെന്നാ,ലധീനത്തി-
 ലായാ,ലതുതന്നെ നാകത്തിലെസ്സുഖം!
 ഹാ, നാകസൗഖ്യം മുഴുവനെനിക്കിങ്ങു
 വേണമെന്നോണോ വിധിമതമെങ്കിലോ-
 ആവിധം ഞാനൊരുടമ്പടി ചെയ്യാണു
 ഭൂവിതിലാഗമിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലോ!
 എന്നിരുന്നാലും നയിക്കേണ്ടതാണൊരാൾ-
 കന്യലോകത്തും കുറച്ചൊരു ജീവിതം!
 ദൂരയാണോ മഹത്സ്വർഗ്ഗം-സ്വയം മൃതി-
 ദ്വാരം തുറക്കപ്പെടേണം-ക്ഷമിക്കണം.
 അങ്ങുചെന്നിടിലും വിശ്വസിച്ചിടുന്ന-

തെങ്ങനെ സിദ്ധിയ്ക്കുമിസ്സുഖമെന്നു ഞാൻ?
 നിസ്തുലസ്വർഗ്ഗത്തെ നേടിയിട്ടാവണം
 നിൽക്കേണ്ടതാ മരണത്തെയും കാത്തു നാം.
 ഇന്നീ മനോജ്ഞവിജയമാല്യത്തിനാ-
 ലെന്നാത്മരംഗം വിലാസഹാസോജ്ജ്വലം
 നിർമ്മലമാകുമീ നിർവൃതിപൂണമോ
 നിങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുമസ്വർഗ്ഗലോകത്തു ഞാൻ?
 ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലോ?-വേണ്ട
 പിന്നോട്ടു ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞൊഴിയുന്നു ഞാൻ.
 ഈ ലോകമിത്രത്തു നന്നാണിതിലേറെ
 മേലെയായ്തോന്നുമോ നാകം നമുക്കിനി?
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചിസ്സുഭഗയെക്കാണവാ-
 നൊക്കുമെന്നോ വീണ്ടു,മെത്തു മീഥ്യാഭ്രമം!
 ഭാവപ്രസന്നസുഗതാഭിരാമരായ്
 ജീവിതത്തിന്റെ സുവർണ്ണഘട്ടത്തിൽ നാം
 നിൽക്കുമ്പോളുഗമസ്ഥാനസ്ഥമാ,യത്ര
 നിസ്തുലമാ,യെന്തിനെക്കൊതിക്കുന്നുവോ,
 നമ്മോടതൊത്തുചേർന്നീടുകിൽ, സ്വർഗ്ഗമ-
 തിമ്മന്നിലെത്തി-ഹാ, നേടി നാം നിർവൃതി!
 എന്തായിരിക്കും കരത്തിൽ കരം കോർത്തു
 സന്തതമിങ്ങനെ സല്ലാപലോലരായ്,
 ആകൽപകാലം, മരിക്കാതെ, യൗവ്വനം
 പോകാതെ, നിത്യം പുലരും പുതുമയിൽ,
 സത്തുഷ്ടരായ്, ബാഹ്യതയൊഴിച്ചൊന്നിലു-
 മന്തരമേശാതെ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുകിൽ?-
 എന്തായിരിക്കും ക്ഷണികനിമേഷമി-
 തന്തമറ്റങ്ങനെ നീണ്ടുപോയിടുകിൽ?-
 സാക്ഷിനിന്നീടുകെൻ സ്വർഗ്ഗമേ, നീയെന്റെ
 മോക്ഷത്തി,ലീ മമ സായുജ്യപൂർത്തിയിൽ!
 എന്നെന്നുമിങ്ങനെ ഞാനുമെന്നോമലു-
 മൊന്നിച്ചിരുന്നു രസിച്ചു സുഖിപ്പതിൽ!
 മോക്ഷ,മിതാണെന്റെ മോക്ഷ,മിതിനൊന്നു

സാക്ഷിനിൽക്കേണമേ നീ മഹൽസ്വർഗ്ഗമേ!

പ്രസാധകർ

സാജിഭക്തം

